

CONFORM CU
ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
- Secția a II-a Civilă, de Contencios
Administrativ și Fiscal –

Număr operator date cu caracter personal - 3159-

Dosar nr. 5644/83/CA/2013 - R

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de **11 ianuarie 2016**

Completul de judecată constituit din:

Președinte: S.C.M.

Judecător: O.B.

Judecător: L.S.

Grefier: C.N.

Pe rol se află soluționarea recursului în contencios administrativ formulat de recurentul reclamant **S.C.F.**, în contradictoriu cu intimata pârâtă **A.N.A.F.**, împotriva sentinței nr. 2360/CA/16.10.2014 pronunțată de Tribunalul Satu Mare, având ca obiect: litigiu funcționari publici (L. 188/1999).

La apelul nominal făcut în ședință publică răspunde recurentul reclamant, prin avocat T.A., în baza împuternicirii avocațiale nr. 008412/19.06.2015, depusă la dosar, lipsă fiind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință în sensul celor de mai sus, învederându-se instanței și faptul că cererea de recurs este scutită de la plata taxei judiciare de timbru; prin serviciul Registratură, la data de 08.01.2016 s-au depus concluzii scrise de intimata pârâtă, după care:

Instanța pune în discuție admisibilitatea sesizării Î.C.C.J. în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor dispozițiilor art. 99 alin. 6 din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, raportat la art. 99 alin. 1 lit. a din aceeași lege, în sensul de a se lămurii dacă prevederile art. 99 alin. 6 se aplică la ambele situații reglementate de art. 99 alin. 1 lit. a, formulate de recurentul reclamant.

Recurentul reclamant, prin avocat, învederează instanței că susține cererea de sesizare a ICCJ pentru motivele arătate în scris.

După deliberare,

CURTEA DE APEL,

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de aplicare a dispozițiilor art. 99 alin.6 din L 188/1999 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât în speță temeiul eliberării din funcție a recurentului este reținut ca fiind cel prevăzut de art.99 alin. 1 lit.a, alin.2,3,4 și 6.
2. problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre.
3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Expunerea succintă a procesului :

Prin cererea de chemare în judecată formulată de reclamant s-a solicitat, în contradictoriu cu pârâta A.N.A.F., anularea deciziei nr. 1392/23.09.2013 emisă de pârâtă, prin care s-a dispus eliberarea din funcție a reclamantului, cu obligarea pârâtei la reîntegrarea într-o funcție publică de execuție de aceeași clasă, categorie și grad profesional, similară celei deținute până la data de 30.10.2013. În motivarea acțiunii se arată că, din preambulul deciziei contestate rezultă că la baza emiterii acesteia stau dispoz. art. 3 alin.2 și alin.4 din HG 1324/2009 privind organizarea și funcționarea G.F., precum și dispoz. art. 97 lit. c și art. 99 alin.1 lit.a, alin.2,3,4,6 și art. 103 din L 188/1999. Consideră că actul atacat a fost emis cu încălcarea prevederilor legale ale art. 56, 99, 100 și 106 din L 188/1999.

Prin întâmpinare, pârâta solicită respingerea ca nefondată a acțiunii, arătând că decizia atacată a fost emisă cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Prin sentința nr.2360/2014 prima instanță a respins ca nefondată acțiunea, reținând în motivare, printre alte argumente, faptul că nu au fost încălcate prev. art. 99 alin. 5 și 6 din L 188/1999. Cu privire la aplicarea preved. art. 99 alin. 6 al aceluiasi act normativ, care reglementează obligația autorității publice de a oferi funcționarului public ce urmează a fi eliberat din funcție, în perioada de preaviz, o funcție publică vacantă corespunzătoare în cadrul instituției sau, dacă nu există o asemenea funcție, obligația de a solicita A.N.F.P. lista funcțiilor vacante, Tribunalul a reținut că, prin Decizia nr. 366 pronunțată de Curtea Constituțională și publicată în Monitorul Oficial nr. 644/02.09.2014 s-a statuat (pct. 54-56) că, dacă în privința categoriei personalului A.N.V., al D.G.R.F.P., precum și a personalului D.R.A.O.V., D.J.A.O.V. și a D.M.B.A.O.V., aceasta a fost preluată de noile structuri create în cadrul ANAF, în ceea ce privește categoria personalului G.F., aceasta a fost eliberată din funcție, având în vedere că această structură și-a încetat activitatea, legea prevăzând desființarea sa. Ca atare, încadrarea în structura nou-înființată se realizează prin concurs sau examen.

Tribunalul a apreciat că în această situație nu mai poate fi regăsită obligativitatea solicitării de la ANFP a listei funcțiilor publice vacante, această obligație impunându-se în situația mutării din localitate a autorității sau instituției publice nu și în situația când aceasta și-a încetat activitatea, cum este cazul de față.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Recurentul arată prin cererea de sesizare că se impune a se lămuri dacă preved. art. 99 alin. 6 se aplică la ambele situații reglementate de art. 99 alin. 1 lit a, deoarece, în opinia sa preved. alin. 6 se referă la cazurile prevăzute la alin.1 lit. a-c și e, ori, la nivelul Curții de Apel Oradea, în două cauze similare s-a reținut faptul că art. 99 alin.6 nu se aplică la întreg art. 99 alin.1 lit.a ci doar la teza a II-a a acestuia, respectiv s-a reținut că nu se aplică în cazul în care autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ci doar atunci când aceasta a fost mutată în altă localitate, deși în textul art. 99 nu se face nici o diferență între cele două situații reglementate la alin.1.

Prin concluziile scrise formulate de intimată se arată că G.F., instituție publică supusă desființării, a solicitat lista funcțiilor publice vacante, condiții în care susținerile recurentului sunt nelegale.

IV. 1. Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Conform preved. art. 99 din L 188/1999:

(1) Persoana care are competența legală de numire în funcția publică va dispune eliberarea din funcția publică prin act administrativ, care se comunică funcționarului public în termen de 5 zile lucrătoare de la emitere, în următoarele cazuri:

a) autoritatea sau instituția publică și-a încetat activitatea ori a fost mutată într-o altă localitate, iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze;

b) autoritatea sau instituția publică își reduce personalul ca urmare a reorganizării activității, prin reducerea postului ocupat de funcționarul public;

c) ca urmare a admiterii cererii de reintegrare în funcția publică ocupată de către funcționarul public a unui funcționar public eliberat sau destituit nelegal ori pentru motive neîntemeiate, de la data rămânării definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care s-a dispus reintegrarea;

d) pentru incompetența profesională, în cazul obținerii calificativului "nesatisfăcător" la evaluarea performanțelor profesionale individuale;

e) funcționarul public nu mai îndeplinește condiția prevăzută la art. 54 lit. g);

f) starea sănătății fizice sau/și psihice a funcționarului public, constatată prin decizie a organelor competente de expertiză medicală, nu îi mai permite acestuia să își îndeplinească atribuțiile corespunzătoare funcției publice deținute;

g) ca urmare a refuzului neîntemeiat al înaltului funcționar public de acceptare a numirii în condițiile art. 93.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) și e) - g) reprezintă motive neimputabile funcționarilor publici.

(3) În cazul eliberării din funcția publică, autoritatea sau instituția publică este obligată să acorde funcționarilor publici un preaviz de 30 de zile calendaristice.

(4) În perioada de preaviz, persoana care are competența legală de numire în funcția publică poate acorda celui în cauză reducerea programului de lucru, până la 4 ore zilnic, fără afectarea drepturilor salariale cuvenite.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), și e), în perioada de preaviz, dacă în cadrul autorității sau instituției publice există funcții publice vacante corespunzătoare, aceasta are obligația de a le pune la dispoziție funcționarilor publici.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) - c) și e), dacă nu există funcții publice vacante corespunzătoare în cadrul autorității sau instituției publice, autoritatea ori instituția publică are obligația de a solicita A.N.F.P., în perioada de preaviz, lista funcțiilor publice vacante. În cazul în care există o funcție publică vacantă corespunzătoare, identificată în perioada de preaviz, funcționarul public va fi transferat în interesul serviciului sau la cerere.

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanței:

Prin decizia nr. 1307/2015 pronunțată de Curtea de Apel Oradea în dosarul nr. 5646/83/2013 a fost respinsă acțiunea reclamantului ca nefondată, apreciindu-se de instanță, printre altele, că preved. art. 99 alin. 6 din L 188/1999 nu sunt aplicabile speței, atâta vreme cât G.F. și-a încetat activitatea, întrucât aceste prevederi vizează teza a doua a art. 99 alin. 1 lit. a, respectiv atunci când autoritatea sau instituția publică a fost mutată în altă localitate iar funcționarul public nu este de acord să o urmeze.

Prin decizia nr. 3062/2014 pronunțată de Curtea de Apel Oradea în dosarul nr. 636/35/2011* a fost admisă acțiunea reclamantului, anulată decizia de eliberare din funcție emisă de A.N.A.F. - G.F. și s-a dispus reintegrarea pe postul deținut anterior, pentru aspecte de nelegalitate a deciziei, dar modul de aplicare a prevederilor art. 99 alin. 6 din L 188/1999 nu a făcut obiectul litigiului respectiv.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Completul de judecată sesizat cu soluționarea cauzei opinează în sensul că prevederile art. 99 alin. 6 nu fac distincție între situațiile reglementate la art. 99 alin. 1 lit. a din lege.

În numele legii,

DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă prevederile art. 99 alin. 6 se aplică la ambele situații reglementate de art. 99 alin. 1 lit. a din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată”.

Dispune înaintarea prezentei încheieri, la care se atașează următoarele înscrisuri, conforme cu originalul: cererea de sesizare a I.C.C.J., concluziile intimătei A.N.A.F., încheierea din data de 25.09.2014, sentința civilă nr.2360/2014.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 11.01.2016.

Președinte,
S.C.M.

Judecător,
O.B.

Judecător,
L.S.

Grefier,
C.N.

Redactat încheiere S.M./15.01.2016
Tehnoredactat C.N., S.M../15.01.2016/3 ex.

CONFORM CU
ORIGINALUL